

Nieuwsbrief 11 – Maart 2026

Zegeningen

Genade en vrede – ontvang een hartelijke groet vanuit Tirana!

Na een lange, natte winter is ook in Albanië het voorjaar aangebroken. Wie wordt er niet blij van de zon die zich weer vaak laat zien? In de afgelopen maanden passeerde weer een breed scala aan mensen en activiteiten. We vierden uitbundig het kerstfeest en deelden met vreugde de voedselpakketten uit, met grote dank aan onze achterban! Ik zag de hoop aan het begin van het nieuwe jaar verdwijnen toen Albanië te maken kreeg met overstromingen en toen er een grote brand uitbrak in Tirana. Ik was intensief betrokken bij een sterfbed en dankbaar dat het weinige dat ik deed, een grote en positieve impact had op het verloop. De begrafenis, de eerste die ik hier volledig meemaakte, shockeerde me. Net als de verhalen die ik hoorde aan een kraambed, over de (ontbrekende) zorg en corruptie in het ziekenhuis. Ik was en ik ben veel onderweg, kom op inmiddels bekende plekken en op nieuwe plekken. Er werd een grote beslissing genomen. Er waren veel ontmoetingen, veel getuigenissen die ik mocht horen. Ik hoorde veel leed en vroeg me vaak af hoe ik daarin nabij kan zijn. Er was bezoek uit Nederland en kort daarna mocht ik het mooie feit vieren dat ik alweer 3 jaar in Albanië mag dienen. Een mooi moment om stil te staan bij de trouw van God en Zijn eindeloze goedheid. Goedheid waar ik vaak getuige van mag zijn, juist op plekken en momenten waar ik het niet verwacht. Er is genoeg te vertellen, daarom neem ik je graag mee naar twee momenten die een glimlach op mijn gezicht toverden.

Mandarijn

Met zo'n 12 vrouwen zit ik rond de tafel in de koude zaal die dienst doet als kerk. Zoals altijd staat er wat te drinken en te eten op tafel. Deze keer had ik mandarijnen meegenomen. De ontmoeting was al bijzonder begonnen. Zoals altijd haal ik 2 vrouwen op die slecht ter been zijn. De rest komt lopend naar de kerk in het kleine dorpje Savër. Als de beide dames na 10 minuten eindelijk in de auto zitten, zegt één van beiden: 'ik heb zó voor jou gebeden vanmorgen'. 'Waarom heb je voor mij gebeden?', vraag ik verbaasd. 'Nou, het regent zo, dus ik dacht dat je niet zou komen. Maar je meldde niet af, dus toen heb ik gebeden dat je veilig zou zijn. Zo gevaarlijk op de weg met al die regen. En nu ben ik blij dat je er bent!'. Deze vrouw heeft zo'n honger naar Gods Woord! Prachtig om haar van dichtbij te zien groeien.

Terug naar de vrouwen rondom de tafel. Dit seizoen behandel ik met hen de ontmoetingen die Jezus met mensen heeft gehad. Terwijl ik vol vuur iets probeer uit te leggen, onderbreekt één van de vrouwen mij op boze toon. 'Wat moet ik nog meer doen? Ik zeg elke dag dankjewel tegen God, ik kom naar de kerk als ik kan, waarom doe ik het? Alleen om een mandarijn te krijgen?'.

Een confronterend moment. Het geeft inzicht in de motieven van iemand om te komen en in de verwachtingen die er zijn. De kerk kan wel meer geven dan alleen een mandarijn, toch? Ik ben wel benieuwd: wat zou jij antwoorden?

Dankbare ontvangers van een voedselpakket

Interactieve training over wondzorg in Korça

Bijvangst

'Mag ik ook even, mag ik ook even?' Een groepje nieuwsgierige tieners verdringen zich om mij heen. Vooral het kleine apparaatje dat op hun vinger past, vinden ze interessant. Geef maar toe, het is een goede reden om te horen waarom die buitenlander in hun kleine bergdorpje is. Onverwachts heb ik een 'bijvangst', want eigenlijk kwam ik niet voor de tieners.

Eind vorig jaar werd ik gevraagd of ik iets kan betekenen voor de Living Water Churches. Een groep voorgangers die zich verenigd hebben en zich aangesloten hebben bij een internationaal programma. Ze hebben het diepe verlangen dat er in elk dorp of stadje in hun regio een kerk zal zijn, zodat iedereen in aanraking komt met het Evangelie. Niet zomaar een kerk, maar een kerk die zichtbaar is en omziet naar hun naasten. Ze zijn heel actief in kinderwerk, jeugdwerk, enz. Ze willen graag omkijken naar de weduwen, ouderen, zieken, maar weten eigenlijk niet zo goed hoe ze dat kunnen doen. Een pasklaar antwoord heb ik niet, maar ik kan wel optrekken met ze en samen op zoek gaan naar het antwoord. Maandelijks zal ik er een aantal dagen zijn en verschillende dorpen bezoeken. Geen straf overigens, want het ligt in een prachtig gebied.

Deze maandagochtend werd ik meegenomen naar het kleine bergdorpje Proptisht. De vrouwen kwamen bij elkaar voor een Bijbelstudie over het huwelijk. Ik sloot aan en deed een kleine gezondheidscheck. In mum van tijd wist het hele dorpje dat er een 'lange, niet-Albanese vrouw' was en kwam de één na de ander nieuwsgierig kijken. Tijdens zo'n gezondheidscheck krijg ik veel verhalen te horen die inzicht geven in het leven van deze vrouwen.

Als ik even later denk klaar te zijn, verschijnen de tieners. Ze giechelen om de fouten die ik maak in de taal en vinden het interessant om hun Engels te oefenen. Al snel kom ik erachter dat energydrank hun favoriete drank is en dat een aantal van hen al serieuze gezondheidsklachten hiervan heeft. Ze luisteren ademloos naar mijn uitleg en komen daarna met de gekste vragen. We maken de afspraak dat zij alle onderwerpen over gezondheid en/of geloven verzamelen waarover ze met mij willen praten en dat ik dan terugkom. Ik kijk er nu al naar uit! Bijvangst dus...naar weduwen kunnen we nu omzien, met de juiste informatie kunnen deze jongeren hopelijk veel (gezondheids)ellende voorkomen.

In het kleine kerkje kreeg ik een prachtige metafoor voor ogen. Het gebouwtje had zoveel gaten en kieren, dat de wind binnen voelbaar was. Toch was er een man bezig om het warm te stoken. Omdat, zo zei hij, de mensen een warme plek verdienen en ik hiermee kan meewerken aan de kerk. Is het zo ook niet met de nood in Albanië en de rest van deze wereld? Het goede werk lijkt zo nietig tegenover de vele noden, alsof het snel weer verwaaid. En toch: de mensen hebben het nodig en het is tot opbouw van Gods Koninkrijk!

Met liefde de kerk warm stoken.

Bid- en dankpunten

Dankt u mee voor:

- De lichtpuntjes die de vele voedselpakketen zijn geweest in honderden families
- De mooie samenwerking met Living Water Churches
- De wekelijkse Bijbelstudieurtjes in Savër
- Gezondheid
- Veilige bewaring onderweg
- De goedheid van God die op veel manieren zichtbaar is

Bidt u mee voor:

- Een vlot en voorspoedig verloop van de aanvraag voor een nieuwe verblijfsvergunning
- De kleine kerken in de bergdorpen
- De zoektocht hoe we daar weduwen kunnen bijstaan: om inzicht en wijsheid hierin
- Om 'de juiste ogen' tijdens de vele huisbezoeken die ik afleg: dat ik door de maskers heen mag kijken en mijn woorden bemoedigend mogen zijn
- Alles wat nodig is voor een vlotte overgang naar Lushnjë en goede ingang daar.

God heeft beloofd in al onze behoeften te voorzien. Wat we nu niet hebben, hebben we nu ook niet nodig. (Elisabeth Elliot)

Vanuit de TFC

Terugblik: Een gezegend bezoek aan Wilma in Albanië

Inmiddels is het bijna acht weken geleden dat wij een weekend bij Wilma in Albanië mochten doorbrengen. Na weken van voorbereiding en voorpret vertrokken we op vrijdagmorgen vroeg vanuit Eindhoven richting Tirana. Begin van de middag zaten we bij Wilma aan tafel voor een heerlijke lunch, inclusief een traditioneel Albanees 'saucijzenbroodje'. Wilma nam ons die middag mee door Tirana, waar we niet alleen de hoogtepunten van de stad zagen, maar vooral ook haar persoonlijke verhalen hoorden over het leven en werken in deze stad. De verschillen tussen rijk en arm waren goed te zien. Zaterdag zochten we de stilte op tijdens een wandeling met uitzicht over het indrukwekkende Bovilla-meer. Een heerlijk moment om even te ontsnappen aan de drukte van de stad. Zondag bezochten we een kerkdienst midden in een Roma-wijk. De gemeente is klein en kwetsbaar, maar de geloofsbeleving van deze mensen was ontzettend leerzaam en indrukwekkend voor ons. Na de dienst mochten we mee op huisbezoek bij een oude, zieke vrouw die door haar dochter werd verzorgd. Hier zagen we van heel dichtbij hoe waardevol Wilma's medische achtergrond is en dat we samen de handen konden vouwen rondom deze situatie. Maandagochtend vroeg vlogen we weer terug, moe maar met een hart vol mooie herinneringen. Het was een gezegend weekend!

Een hartelijke groet, Marretje Bakker (TFC-lid) en Annegina Kapitein

Terwijl wij een lekker taartje voor de zondag uitzochten, bedelde deze kleine jongen zijn eten bij elkaar.

Van Tirana naar....

Het is mijn gewoonte om de nieuwsbrief te beginnen met een hartelijke groet uit Tirana, de hoofdstad en de plek waar ik woon. Het is goed mogelijk dat je in de volgende nieuwsbrief D.V. de groet uit een andere plek ontvangt. Oorspronkelijk was ik verbonden aan een gezondheidskliniek in Tirana. Hoewel we samen mooie dingen hebben kunnen doen, is de samenwerking nooit zo geworden als gehoopt. Begin dit jaar hebben we dan ook de samenwerking beëindigd. Ik ben dankbaar dat dit in goede harmonie is gebeurd en voor de waardevolle vriendschappen die daar zijn ontstaan. Dat ik niet meer verbonden ben aan de kliniek maakt de weg vrij voor een verlangen dat langzaamaan in mijn hart is gegroeid. Ongeveer driekwart van mijn werk vindt plaats in de regio Lushnjë, een klein stadje op zo'n anderhalf uur rijden van Tirana. Het schuurde steeds meer om daar telkens weer weg te gaan, niet even makkelijk om een hoekje te kunnen kijken bij een zieke of even terug te kunnen gaan naar Savër (daar dichtbij) om 1-op-1 met iemand af te kunnen spreken. Voor Gods aangezicht heb ik de afwegingen gemaakt en gevraagd of Hij opnieuw duidelijk wilde maken wat Hij wil dat ik doe. God was duidelijk in Zijn spreken: mijn weg gaat naar Lushnjë. Ik zie er naar uit en ik zie er tegenop. Het zal best een verandering zijn, al zal mijn werk verder niet veranderen. God verandert gelukkig ook niet en dat maakt dat ik met vertrouwen de veranderingen tegemoet ga. Aan de lokale kerk zal het in ieder geval niet liggen, die ontvangen mij met open armen. De verhuizing zal plaatsvinden als de procedure voor een nieuwe verblijfsvergunning zo goed als afgerond is. Ik mik een beetje op medio juni. Iemand van het TFC verwoordde dit: 'misschien dat je juist in Tirana bent 'geland' om te wennen aan cultuur, taal en werkveld. En dat de Heere nu deze nieuwe weg opent, omdat je er nu klaar voor bent'. Het voelt nog niet helemaal als er klaar voor zijn, maar dat weet de Heere beter dan ik. Daarom zeg ik van harte 'AMEN' op deze bemoedigende woorden van het TFC-lid, die de trouwe zorg van de Heere onderstrepen. Ik zie er naar uit om Zijn werk in Lushnjë van dichtbij te gaan meemaken.

Contact

E Wilma: wdvries@gzb.nl

E TFC: tfc.hartenzorg@gmail.com

T 00355 69 604 2118

Instagram: @hartenzorgvooralbanie

Facebook: Hartenzorg voor Albanië

WhatsApp: Hart(en)zorg voor Albanië

Postadres

AEP KP 119

Attn. Wilma de Vries (box92)

ZIP 057 Tirana

Albania

Colofon

Wilma de Vries is in februari 2023 door de GZB en CGK Urk-Maranatha uitgezonden naar Albanië. De uitzending wordt gesteund door de Hervormde gemeenten van Linschoten, Uddel, Genemuiden, Bunschoten en de Bron op Urk. Wilma werkt voor Fokusi, het kerkondersteuning-programma van de GZB in Albanië. De GZB werkt graag mee aan de verspreiding van deze nieuwsbrief. Hartelijk dank voor uw gebed, meeleven en financiële steun!

Voor adreswijzigingen en overige informatie

GZB | Postbus 28 | 3970 AA | Driebergen

T 0343-512444 | E info@gzb.nl | W www.gzb.nl

